

ELŐFIZETÉSI ÁR:

negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözséjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamációk küldendők:
Wesselényi és König
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Muszka kegyelet.

A magyar bujdosók idegen földben porla doznak s a magyar nemzetben nincsen annyi kegyelet, hogy szent hamvaikat hazaszállítsa. A barbár muszka sokkal több kegyelettel viseltetik azon fiai iránt, kik külföldön hunytak el az orosz érdekek szolgálatában. nyugvó helyeiket emlékkövel jelöli meg, sőt egyeseket haza is szállítanak szent Oroszországba.

A Munkácson 1849-ben elhunyt s a munkácsi temetőben nyugvó Palitzin orosz tábornok hamvait ma, azaz július 15-én exhumálják s nagy katonai pompával szállítják haza. Hogy a pompa minél nagyobb legyen, képviselve lesz a hamvak elszállításánál a cs. és kir. közöshadsereg, valamint a magyar kir. honvédség is.

Ha ez csak pusztá udvariassági tény lenne, ha csak arról volna szó, hogy egy idegen állam vitéz katonájának, ki nyílt csatában harcolva hullott el, a mi katonáink is megadják a végtisztességet: ez esetben nem lehetne kifogást tenni a munkácsi katonai gyászünnepély ellen; de midőn azt tapasztaljuk, hogy a mi katonáinknak ezt a kegyeletet csupán a muszkák irányában szabad gyakorolni, más alkalommal pedig el van tiltva a kegyelet érzelmeinek kinyilvánításától, már akkor más szempontból ítéljük meg az esetet s úgy tűnik fel előttünk az egész dolog, mintha Ausztria és Magyarország Oroszországnak vazallusa lenne s nem szokott udvariasságból, hanem kötelességből ünnepelné a rég porladó orosz katonát!

Palitzin tábornokról, kit most a cs. és kir. közöshadsereg bandájának gyászindulója mellett kísérik végső útjára, valami nagy tetteket nem jegyzett föl a história. Nevét ma már alig tudta valaki, sőt mi magyarok még azt se tudjuk bizonyosan, hogy tábornok volt-e, vagy csak ezredes. Nem is a csataterén halt hősi halált, hanem a kolera fosztotta meg tőle a vitéz orosz hadsereget, mely azon veszélynek volt kitéve,

hogy mind egy szál elpusztul itt kolerában és vérhasban. (Kár volt tehát annyira sietni a világiosi fegyverletétellel!) Az exhumálás eleve nitette föl a Palitzin emléket, máskülömben a mai nemzedék azt se tudta volna, hogy létezett-e valaha ilyen nevű orosz katona. Ha azonban a muszkák emlékeznek rá s haza akarják vinni, ám tegyék, nincsen ellene semmi kifogásunk. Azt se bánjuk, ha orosz szentté kanonizálják.

De azt már nem helyeselhetjük, hogy a közöshadsereg és a magyar honvédség oda álljanak s az a katonabanda, melynek a Kossuthnóta játszását eltiltották, eljátsza a muszka herczeg exhumálásánál az orosz császári himnusz, melynek hangjai mellett vérbe fojtották a magyar szabadságot!

Munkácson azonban mindez megtörténik, mert így akarják ezt a monarchia legnagyobb hatalmassága: a közös hadügyminiszter, és a Bécsből kommandírozott magyar honvédelmi miniszter. A cs. és kir. közöshadsereg, valamint a m. kir. honvédség tagjai gyászfátyolos lobogók alatt vonulnak ki, a lobogókat meghajtják az orosz katona koporsója előtt, a fegyverekkel tisztelegnek s sortűzet adnak, a katonabanda pedig szivreható gyászdalokat játszik. Az ünnepély hírére megviszik az orosz császárnak is, ki kegyelmesen meg lesz eiégedve Ausztria és Magyarországgal, melynek egyik felét elődje letiporta, hogy a másik felét megmenthesse. Ime, most mindkét fél hálával viszonzza ezt!

Nagyon szép ünnepély lesz az! Reméljük, hogy a magyar kormány, mely távol maradt az aradi és budavári ünnepélyektől, szintén képviselteti magát. Az is megtörténhetik, hogy a munkácsi vár udvarán, hol egykor Zrinyi Ilona osztá parancsait, bankettet rendeznek az Oroszországból érkező tisztek és a muszkavezetők tiszteletére s toasztokat mondanak a muszka czárra, kinek elődje nem engedte meg, hogy a magyarok győzedelmeskedjenek, hanem leti-

porta s vérbirák és hóhérok kezébe szolgáltatva az istentelen rebelleket!

Illó tehát, hogy a m. kir. honvédség is — persze pusztá udvariasságból és katonai szokásból — ünnepelje az orosz császár vitéz katonáját, kinek szintén része volt Magyarország letiprásában, a magyar függetlenség elnyomásában!

Nem marad el az ünnepély erkölcsi haszna katonáinkra nézve. Katonáink, úgy a közöshadseregbeliek, mint a honvédek, kik tulajdonképpen egy alkotmányos monarchia katonái lennének, megtanulhatják a munkácsi ünnepélyből, hogy nekik nem szabad ünnepelni azokat, kik az alkotmányért és szabadságért küzdöttek, hanem azokat ünnepelni, kik az alkotmányt és szabadságot eltiporták — kötelességük!

A beregi ruthén nép pedig, mely tanuja lesz az ünnepélyeknek, igazat fog adni azon ámitóknak, kik azt hirdetik, hogy az orosz császár egész Európa ura, mert ime az orosz császárnak még egy holt katonája előtt is meghajolnak az osztrák és magyar lobogók!

A császár markába nevet és ordókat küld Bauer és Fejérvary uraknak, kik ilyen szépen előkészítik a második muszka inváziót!

Közérdekű tennivalók.

Miskolcz városa különösen az árvíz óta oly sokat épült és szépült, hogy vele Magyarországnak egy vidéki városa sem állja ki e téren a versenyt; ámde mindezek mellett, ha figyelmesen körültekintünk, sok oly tenni s javítani valót találunk benne, melynek elodázása vagy elmulasztása legalább is közönyt és figyelmetlenséget bizonyítana.

Hol is kezdjük csak meg az ily dolgok megnevezését? Hát álljunk meg a város legmagasabb és legszebb helyén: az Avas-hegy tetején, nézzük csak ezt meg figyelmesen. Van-e még országunknak

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.**A csepüháti „bacillus-bizottság.”**

Irtá: **Török Bertalan.**

Paripássi urnak véletlenül eszébe jutott a miskolczi paleolith-lelet, arra aztán nyomban felülkerekedett benne a geologus s elhatározta, hogy most ő itt a pincze belsejében szintén egy kisebb szabású kutatást rendez. Előránta azért egy ócska vasdarabot s azzal lesétált a pincze aljába s nagy szakavatottsággal kezdé a talajt vizsgálni. Mindjárt a fölszínen rá is bukkant vagy három égett só-darcsontra, a mikről nyomban megállapította, hogy azok nem egyebek, mint az ursus spelaens (barlangi medve) elszenesedett maradványai. a mikből pleisztocén korbéli ősapáink annak idejében enyvet olvasztottak. Ergó: a diluviális ember Csepüháton is élt s uralkodott. Ez pedig nem kis miska! . . . Ez egy világra szóló fölfedezés. melynek jutalmaként Paripássi ur biztosra vette, hogy két hét múlva bevalasztják a kádemikusnak, s már a székfoglaló beszédjéről kezdett gondolkodni. midőn valami bozontos kuvasz — a ki szintén holmi csontmaradványok exhumálása céljából vetődhetett ide — azt a bolond tréfát engedte meg magának, hogy keresztül szaladt a Paripássi ur lábai között; a mit aztán ő viszont annyira nem vett tréfára, hogy menten eleresztette az ásóvasat

s leült egy kőre — sóbálynak Mikor pedig egy jó negyedóra múlva ismét beléje szállott a lélek, valamennyi diluviális embernek örök nyugodalmat kívánva. lóhalálában igyekezett kijutni az átkos pinczelyukból, minden harmadik ugrás után egy metamorfózison átesett ábrázattal tekintgetve hátra, hogy vajjon nincs-e nyomában — az ursus spelaens? . . .

Mikor a borházba fölért. hát már akkor a kis suszter egy hordóba volt állítva, melyből csak a feje látszott ki, másként már nem birt a lábain állani. Onnét óbégatott a többieknek:

„Mert hogy engem asszony
Kommandírozgasson:
Olyan nincs a sifonyérbá! . . .”

Olykor-olykor kézzel lábbal verte hozzá a taktust a hordó oldalán, míg egyszer aztán a hordó sulypontot változtatva, szépen hanyatt fordult, egész képével beletenyeretelve a kis suszter egy fél-hordó borseprőbe.

Kolomannusz téns ur meg Lucskos uram nevettek egy kicsit, aztán a sűrű léből kihuzták elázott kollégájukat. Az még akkor is dudolgatta: „Olyan nincs a sifonyérbá! . . .”

Paripássi ur is nevetett volna, de nem esett jól neki, hanem inkább a hazamenetelt sürgette, mivelhogy „az óra már éjfélre jár! . . .” Fél szemmel azonban gyakori bizalmatlan pillantásokat vetett a pincze belseje felé.

Denique, még egy . . . két . . . kilencz po-

hár karczost mindhárman leeresztettek, aztán éberszertgetni kezdtek a kis suszter, a ki időközben elszenderedett s még álmában is egyre mormogta: „Olyan nincs a sifonyérbá! . . .”

Hosszas kázmáladás után végre közből fogták a kis suszter s egymást kölcsönösen támogatva, neki indultak a völgynek.

Lucskos András uram utközben valahol elejté a kalapját, a miért aztán váltig követelte, hogy adják vissza neki a fejét, mert így nem ismer rá a felesége s nem eresztí be.

Kolomannusz téns ur meg azért rimánkodott, hogy huzzák le neki a kabátját meg a pantallónját, mert ő mától kezdve „gyolcs ingbe, gatyába” akar jární . . . „Abczug a kormány!” . . . „Le a Pecsovicokkal!” . . . „Éljen a reszpublika!” . . .

Paripássi ur mindég elől botorkált s a mint a talu végére értek, rögtön kerekét oldott, remelve, hogy ide már csak nem jön utána az ursus spelaens. . . .

Lucskos uramék legelőször a kis suszter házához jutottak el s ott aztán a gazdát, erős dula-kodások között, nagy sokára betolták az ajtón, ketten pedig ismét összekapaszkodva, bandúkoltak tovább az éji homályban.

Az erős disputa hallatára csakhamar megnyilatkozték a kis suszter pitvarának ajtaja s kinyujtá azon borzas fejét egy mód nélkül hórihorgas női perszóna: a kis suszter valóságos belső titkos — felesége.

egy hasonló kilátással bíró városa? Nézetem szerint nincs. Nagy hiba tehát, hogy e természetes szép helyet nagyobb mérvben nem veszi városunk előjárósága s közönsége gondozásába s a rajta pár éve megkezdett rendezési munkálata nem fordít komolyabb s nagyobb figyelmet.

Kezdjük csak a javítás szükségét a tetőn. Az Avasnak tetejét okvetlenül célirányos volna a Mélyvölgy feletti résztől egészen a Máhr-féle szőlőig egy szép sétahelylyé alakítani, olyformán, hogy az ott romban levő pinczelyukak betömetnének. — megvételök éppen ez időszertint lenne a legjutányosabb — és az egész tető elegyengetve, gesztenye vagy más, az ottani talajt szerető fa-sorral ültetnék be s ülő-székekkel láttatnék el. A sétaut hálózatok is évenkénti javítások által hozatnának rendbe. Lejebb jöve: a temetőn is lehetne szépíteni olyformán, hogy az Avast rendező bizottság keresné meg felhívásával a református egyház presbitériumát, miszerint hívja fel meleg szavakkal azon egyház-hiveket, kiknek ott kedvesei pihennek, hogy a kegyelet és nemesebb izlés, de meg a rend szempontjából tartásák díszesen sirjaik halmát, ha másként nem, hantolják be gondosan minden tavasszal s ha így járnak el, mily más képe lesz az avasi temetőnek!

Nézzük a templom környékét. Igazán megbotránkozik az ember az ott látott dolgok felett; mily szépen nyújtózkodik tavasszal a templom tövében körös-körül a bodzafa s az egész nyár folyamán a dudvák minden neme ékeskedik ott. Nem lehetne-e ezt bevetni fűmaggal s azt időnként gondosan learatva, ékesen és szép rendben tartani. De ha magát a templomot tekintjük, ennek látásán is felkél bennünk a szájalom érzete; mint foszlik-bomlik oldalán a czémentezés, mint talazták be a régi szép goth stílus ablakokat valamikor a közöny emberei s hagyják azokat ma is ily állapotban? Ennek a régi műremeknek kijavítására s régi impozáns állapotába való visszahelyezésére nem gondol senki sem; pedig egy oly népes és vagyonos tagokat számláló egyház, mint a miskolci ev. ref. egyház — egy kis ügybuzgóság és vallásos érzéssel régi díszes állapotába helyezhetné e templomot, mely ritka szép helyen való fekvésével nagyon ékesitené a most épülő díszes közfürdő tájképét. Van a miskolci református egyháznak több oly vagyonos tagja, ki egyháza és a közügy érdekében — ha akarja — áldozatkészségével díszessé tehetné e ritka műbecsű 600 éves öreg templomot annak dicsőségére, kinek kegyelméből vagyonát szerezte. Ha karöltve négyen-ötven meghoznák az Úr oltárára ezen áldozatot, azonfelül jutna is, maradna is nekik még bőven a földi jólétre; tetteikkel pedig örök emléket hagynának az utókornak s Isten előtt kedves tettekben magok is gyönyörködnének. Álljanak elő tehát a cselekvésre hivatottak, ne halaszszák évről-évre e városunk egyetlen és az ország egyik ősi műremekének: az avasi templomnak újraépítését,

— No, kedves egy szépséges gyöngyvirágom, hát valahára hazahajtott a Belzebub szele? — indítá meg a szót az ékes asszonyosság az elszontyolodott deliquis felé s azzal aztán megereszté a legdisztin-gáltabb szólásmódok özönét, közbe-közbe minden rendű pokolbeli ördögöket felszólítgatva a kis suszternek a föld színéről való elhordására.

A kis suszter egy lélekzetvétele szánt pauza pillanatában békítőleg motyogá:

— Feleség! hiszen a bacillus-gyűlés . . .

— Baczi'lus-gyűlés?! . . . Ugy?! . . . No, hogy valami száz-körmű bacillus vakargatná már egyszer meg jól azt a vékony gégedet!

S mivelhogy száz-körmű bacillus e felszólítás daczára sem jelentkezett, hát a saját tiz körmével belekapaszkodott a kis suszter hajába s miután azt kedvére megczibálta volna, lóditott rajta egyet, hogy a kis suszter egyenesen behanyatlott a vetett ágyba.

— Nesze neked bacillus-gyűlés! . . . Hát még most se' tanultad meg, hogy én parancsolok a háznál? No, majd megtanítalak én! . . .

A kis suszter pedig már ekkor félálomban szendergett s csak úgy a fogai között mormogta — alig hallhatóan:

„Olyan nines a sifonyérba! . . .”

(Vége.)

restaurálását. Tegyük meg ez ügyben a szükséges lépéseket, keressenek módot városunk közönségénél a gyűjtésre. Járjanak el úgy ez ügyben, mint a keszthelyi róm. katolikus egyház régi templomának kiújításával történt; ezt is sok időn által halasztgatták az építési összeg hiánya miatt. E templomot 1386-ban István erdélyi vajda, később Magyarország nádora építtette. Most Dunszt Ferencz apát-plebános buzgólkodik annak kiújításán. 1808-ban az államtól gróf Festetich György vette át és adta a keszthelyi híveknek, ez óta több kísérlet tétetett a templom restaurálására, de a nagy költséget igénylő tervek miatt mindég siker nélkül. Végre Galba Károly építész-mérnök találta meg a helyes tervet, mely mindent felölelő, a művészi szempontokat is megvédő tervet és költségvetést készített. Az átalakítás nem kerül 25.000 frtnál többre.

Keressék meg az országos régészeti társulatot, mely ezelőtt három évvel elhatározta, hogy az avasi templom restaurálására évenként 2000 frtot fog letenni. Kérjék föl ezen Miskolcz városát és az egész országot érdeklő ügy támogatására városunk nagyteljesítő két országgyűlési képviselőjét, kik bizonyára melegen s önzetlen lelkesedéssel fogják a némes és országos érdekű ügyet felkarolni és a közös cselekvés rövid idő múlva régi díszében mutatja elő ama szép Sionon: az Avas-hegyen ez ősi templomot.

Sokan, messze vidékről, sőt külföldiek, kik városunkon átutaznak, megnézik az Avas természetes szépségét s egyszersmind bemennek a templomot is megnézni; hát bizony a mostani állapotok nem valami kellemes benyomást tesznek a szemlélőre; a poros falak, idomtalan oszlopzatok, összerongált, befalazott, műremekü ablakok, nyaktörő, gödrös földzet és düledező állapotban levő székek mind-mind bizonyosságai a közönynek. Hallottam oly megjegyzést is egy látogatótól, ki éppen istenítisztelet tartásakor szemlélte meg a templomot, hogy: „talán nem tudnak a miskolci református egyház hívei olvasni, hogy az éneksorokat előre kikiabálja egy gyermek s úgy éneklük utánna? * Bizony nem ékes dolog ma már ily fényes, művelt egyházban — hol a püspök is lakik — orgonakiséret nélkül ülni dicsérni az Istent. Hiszen ma már éppen a reformátusok majd mindenik falusi egyház templomában, de városon, bármily kicsi legyen is az, orgona-szó emeli ég felé a hívek buzgólkodását.

Egyszerűen, ennek a régen oly műbecsű épült s ma összerongált Isten házában s benne az Isten dicsérete módjának a protestáns puritanizmus szem előtt tartásával, a mai kor igényei szerint való rendezését tovább halasztani már nem lehet, nem szabad. Sójajtsunk fel tehát a szent költő szavaival: „Adj, uram, a hívek szívébe a te házaid iránt való buzgó szerelmet!”

Ha lefelé jövünk a templomtól, az észak-nyugat felé vezető lépcsőzetet is megtaláljuk egy követ: „Anno 1814.” Tehát ezt a lépcsőzetet akkor csinálták s a mint keserves állapota mutatja, azóta azon ugyan egy kődarabot sem igazított meg senki. Kell is ám ott nagy figyelemmel és bölcseséggel lépkedni, ha ép kéz és lábbal akarunk rajta fel- és lehatolni. Ez is óhajtozza a meleg érdeklődést.

Van még e tájékon és városunk más helyein sok javítani, tenni való; de ezuttal legyen elég a teendőkre való felhívásból ennyi, más alkalommal reámutatok a többire is.

Vajha ne lennének itt elmondott szavaim sziklára hullott magvak, hanem gazdagon termő talajra találnának! Adja Isten, hogy siker koronázza felszólalásomat mielőbb! . . .

Figyelő.

H I R E K.

— **Fenyeget a kolera.** Nem szoktuk olvasóinkat rémhírekkel ijesztgetni, de viszont helytelennek tartjuk azt, ha a fenyegető híreket a lapok elhallgatják, vagy pedig hivatalos uton el akarják tagadni. Sokkal jobb a veszélyrel nyíltan szembenézni, mint tétlenül bevárni azt a pillanatot, midőn a veszély már a nyakunkra nő. Tény az ma már, hogy a kolera, mely a szigorú tél és a száraz tavasz folyamán lappangott, ismét itt van az országban. Kolera-gyanús megbetegedéseket jelentenek Beregmegyéből, Szatmárról, Deésről s más helyekről. Már halálesetek is fordultak elő. Ennek daczára, mint minden évben, úgy ez idén is hathatós óvintézkedések helyett, melyeket a kolera kitérésének meggátolására életbe kel-

lett volna léptetni, hivatalos czáfolatokkal akarták eddig megnyugtanni a közönséget. De a közönséget félrevezetni tovább már nem lehet. Mert tény az, hogy Beregmegyében az ázsiai kolera kitért. Beregmegye egyes községeiben 18 megbetegedés közül 8 halállal végződött. Beregmegyében, mint lapunknak írják, nagy az izgatottság, mert ott hitelt nem adhatnak a belügyminisztériumból eredő czáfolatoknak, mert közvetlen tapasztalatokból látják, hogy a kiütött betegség nem béluhurut, hanem valóságos ázsiai kolera. Nem szabad tehát tovább titkolózni és a veszélyt kicsejnyelni, hanem haladéktalanul meg kell tenni a szükséges óvintézkedéseket. Miskolcz városát 1886-ban és 1892-ben sikerült megóvni a kolera-járvány behuzolásától. Most is sikerülni fog ez, ha a hatóság és a közönség megteszi az óvintézkedéseket. Első és főkötelességünk az, hogy a fekete rémtől meg ne ijedjünk, hanem vegyük fel a fegyvert és szálljunk szembe vele, ha csakugyan ide érkeznék. Addig is azonban el kell rendelnünk a karbолоzást és a város tisztántartását, a Buzatérnek, Szinva és Pecze medrének, a főutcai és buzavásári közőknek kifizetését. Az ilyen intézkedések akkor sem vesznek kárba, ha a jelzett vést Beregmegyében elég gyorsan sikerül elfojtani; mert a tisztaság kolera-mentes időben is létérdeke a lakosságnak. Nem kételkedünk benne, hogy figyelemzető szavunk illetékes helyen meghallgatásra talál.

— **Személyi hir.** Soltész Nagy Kálmán kir. tan. polgármester kedden este Budapestre utazott. Utazásával a helyi vasutak és több más közérdekű ügy elintézése van összefüggésben.

— **Ortvay Miksa** kur. bíró, kir. törvényszéki elnök szabadság idejét megkezdvén, a törvényszéki elnöki teendőket vezetését Kaffka Ignác kir. táblai bíró vette által. — Pócs Endre, Hubay Gyula és Pották Lajos kir. törvényszéki bírák szabadságidejüket szintén megkezdték.

— **A Tompa-ünnepélyre,** mely e hó 30-án Hadván fog megtartani, városunkból is többen készülnek. Ott lesz — mint értesültünk — Kun Bertalan ref. püspök és Léva József megyénk kószorús főjegyzője, ki alkalmi költeményét fogja ott felolvasni. Mindkét férfit kartársi és szoros baráti viszony fűzte a már negyedszázad óta sirjában pihenő nagy költőhöz. A kitűnő vendégek fogadására Gömörmege nagy előkészületeket tesz. Az ország minden részéből készülnek ez ünnepélyre, mely — ugyálszik — országos jelleget fog ölteni.

— **Áthelyezés.** Hoffman Gyula II. oszt. m. kir. erdőfelügyelői gyakornok I. oszt. erdőgyakornoki minőségben Ungvárra helyeztetett át.

— **Kinevezés.** A kir. törvényszék elnöke Tóth Pál törvényszéki II. rendű hivataloszlógt I. rendű hivataloszlógvá nevezte ki.

— **Halálozás.** Nagy László polgártársunk, kinek nem rég oly szép és fényes szűcs-üzlete volt városunkban, e hó 10-én hosszas betegség után 42 éves korában elhunyt. Temetése szerdán délután nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Gyászhir.** Örményi László miskolci m. á. v. üzletvezetőségi tisztet nagy bánat és szomorúság érte. Alig egy éve, hogy elvesztette édesanyját, most e hó 8-án szeretett nővére: Schupitza (Örményi) Augustya hunyt el Szegeden. Sirba vitte az édesanyja halála utáni mély bánat. Mind a két nő sokan ismerték városunk intelligens köreiben, mert ezelőtt tiz évvel, mikor az üzletvezetőség első ízben itt volt, akkor Örményi Lászlóval ők is két évig laktak itt városunkban. A korán elhunyt nő kisznevett porait nagy részvét mellett helyezték e hó 9-én örök nyugalomra Szegeden. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Közigazgatási bizottság.** Borsodvármegye köz-igazgatási bizottsága szerdán, f. hó 12-én tartotta rendes havi ülését Melczér Gyula elnökle alatt a vármegyházának kis termében. Az elnöklő alispán üdvözlő szavai után felolvastattott az alispáni jelentés, mely megemlékezik a közigazgatás június havi állapotáról s különösen a múlt hó utolsó napjaiban történt vizusztításokra bőven terjeszkedik ki a jelentés. Bejelenti, hogy az alispán maga személyesen a segélyezés iránt megette a szükséges lépéseket, még pedig igen szép anyagi eredménnyel. Az alispáni felévi jelentés a bizottság határozatához képest a belügyminiszterhez áttekintés végett fel fog terjesztetni. — Losonczy Farkas Gusztáv árvaszéki elnök jelentése tudomásul vétetik Dr. Szaffka Dénes kir. alügyész ügyészi jelentésében a börtönök számalmas állapotáról tanuskodik még folytonosan. — Csák György pénzügyigazgató jelentése szerint a III. oszt. kereseti adótárgyalások Mező-Csáth, Mező-Kövesd és Edelényre vonatkozólag teljesen befejeztettek Miskolcz városában is legközelebb megkezdődnek az adókievítő tárgyalások, de befejezést csak szeptember hóban fognak nyerni. — Hidvégi Benő kir. tanelügyelő jelentésében örömeinek ad kifejezést, hogy a miskolci középkereskedelmi iskolát az állam egészen átvette. — Vármegyénk 25 tótajku községében állami kiseddóvó intézetet létesítenek, a mi csak a

magyarosodás előnyére van. — A létesítendő dajka-képző tanfolyam terve azonban halálán van, a menyében igaz, hogy minden van, csak a legfőbb: dajka nincsen és nem is igen fog akadni. — Káldy Gyula, az új főmérnök több javaslattal lépett fel az építészeti hivatal jelentésében. A jelenleg is folyamatban lévő hengerezési munkát meghonosítani szándékozik Zsolca, Sajó-Lád és Ónod közti utakon is, továbbá az utak rendbentartásának, az utbiztosok ellenőrzése céljából — csupa czélszerűség szempontjából — javasolja, hogy az utak kilométerenként belül, tehát 100 méterenként is jeleztessenek, ez által biztonságban és helyesebben tüntethetők fel az utmunkások munkálatai. — A hidak helyreigazításának némely helyütt megújításának céljaira körülbelül 25,000 frt összeg lesz szükséges, jobban mondva kitárványozandó. — Az utbiztosok részére a szakelőadások, melyek 3 hónapon keresztül tartanak, e hó 15-én veszik kezdetüket. — A jelentés felolvasása után a hengerezési munkálatokhoz hozzászólt Kovács Lajos, ki a hektóméterezés behozatalát ellenzi, mert a helyzet az által nem változék semmit, hanem — ugymond — közvetlen felügyelet, nem pedig üres formások kellene. — Lichtenstein József helyesli a hektóméter jelzéseket s indítványozza, hogy próbaképpen alkalmaztassék a jelzés a vármegye egyik utvonalon. — Szaffka Pál t. főügyész az új javaslatot ellenzi. Nem ellenzi a javaslat behozatalának megvalósítását Léva y József főjegyző, ki Lichtenstein József indítványa mellett álláspontot foglal. A bizottság elhatározta, hogy valamelyik utvonalon a javaslatba hozott hektóméter jelzést megpróbálja s ennek megtörténte után fog érdemlegesen dönteni, valamint a hidak javítása és újítása ügyében pedig a részletes költségvetés beterjesztése után fog határozni. — Felolvasatott a miskolci kereskedelmi és iparkamara átirata a létesítendő szövőgyár tárgyában, melyben kijelentetik, hogy a létesítés a jelenlegi állapotokhoz képest lehetetlen, hanem majd később A kereskedelmi miniszter engedélyezi, hogy a miskolci-szentpéteri vasutvonalon a 4. számú órház megállóhely legyen, de a költségeket (mint ilyen alkalomkor mindig szokás) az érdekelt községek tartoznak fedezni. — Az építendő közkórház ügyében a bizottság az iratokat, az alapítványok jogi természetének tanulmányozása végett Szaffka Pál főügyésznek adta ki. — Kun Bertalan ref. püspök indítványozta, hogy a közigazgatási bizottság elnökének Bárány Béla főispánnak valóságos belső titkos tanácsossá történt kinevezetése alkalmából adjon őszinte örömeinek kifejezést s örökítse meg jegyzőkönyvileg. A bizottság az indítványt viharos tetszéssel fogadta és a jegyzőkönyvi kivonatot a fűrdőn tartózkodó főispánnak elküldeni rendelte. — Melczér Gyula alispán ez ügyre vonatkozólag előterjesztette, hogy a hazatérő főispán a megye részéről méltó s díszes fogadtatásban fog részesülni. — Több kisebb ügyek elintézése után az ülés véget ért.

Tűzoltók gyakorlata — éjjel. A miskolci önkéntes tűzoltó-egylet választmánya e napokban meg tartott ülésén beható tanácskozást tartott a felett, hogy vajjon a tűzország megjelenése a tüzesetek alkalmával miért történik késéssel. A gyűlésen el lett határozva, hogy szombat este 10 óra 25 perczkor szigorú ellenőrzés mellett megfigyeltetik a tűzország felszerelése és kivonulása. Szombathy Sándor tűzoltó alparancsnok a jelzett időben a Nagy-Major-utca szögletén foglalt állást. Pastener Győző szakasparancsnok és Eötvös Lajos segédtiszt 10 óra után az őrtonyba mentek s az inspectiónak meghagyták, hogy 10 óra 25 perczkor tüze jelzést adjon. 10 óra 25 p-kor jelezetett a tűz kiütése, a község mit sem tudva az esetről, futott, de maga se tudta hová. Ezalatt a tűzország teljesen felszerelve vonult ki egészen a Nagy-Major utca szögletéig, honnan Szombathy Sándor alparancsnok az őrséget a laktanyába visszavezényelte. A tűzország tehát a jelzéstől számitva felszerelt és kivonult négy és fél percz alatt, tehát oly bámulatos gyorsasággal, a minő csak lehetséges. Szombathy Sándor a tűzoltókhoz buzdító beszédet tartott, mire az éjjeli gyakorlat igazán meglepő sikerrel véget ért.

Adományozás. Vay Miklós báró a magyar tudományok akadémiának 200 frtot ajándékozott.

Adakozások. A görömbölyi vízkárosultak részére lapunk szerkesztőségéhez újabb a következő adakozások tojtak be: F. hó 8-án az V. kerület választó polgársága a legközelebb megejtett városi képviselőválasztáson nyert győzelme megünneplésére a Kis-Avason, Péter Bertalan pinceszében társas vacsorát rendezett, mely alkalommal Ruszt Bertalan kezdeményezésére a görömbölyi vízkárosultak részére a következő adományozások folytak be: 1 frttal: Hamzus Kálmán, Gerges János, Brotán János, Gombár Péter és Klein Ágoston. 50 krral: Klein Ábrahám, Kókoly János, Orosz József, Bócz István, Szabó Lajos, Szintay Dániel, Tóth József szücs, Kozma Elek, Korányi Boldizsár, Farnyik Mihály, Csabay Dezső és Antel András. 40 krral: Sántha András, Sippos Pál, Csizék Antal. 30 krral: Herbst Ignác, Kruppa János, Vigh Ignác. 20 krral: Kóris Lajos, Ruszt Bertalan,

ifj. Jakab József, Frenyo Pál, Császár János. Balogh János, Geszty János, Pintér János, Holubek Lambert, Lukács Daniel, Péter Bertáné és Misley István. Összesen 15 frt 50 kr. Ezt a 15 frt 50 krt a fent tisztelt társaság bozzánk küldte be. — Ezekon kívül Vedres Béláné (vendéglősné) 1 frt 50 krt, Monoki István 1 frtot, Berencsi Kiss József egy véka babot küldött. Eddigi gyűjtésünk tehát a görömbölyi árvízkarosultak részére 25 frt készpénz és egy véka bab. Ebből 6 frtot még a mult hét folyamán elküldtünk főt. Énekes Gyula lelkész urnak, melyről a következő levél tanuskodik: Tek. Szerkesztő ur! A görömbölyi árvízkarosultak részére f. hó 7-én küldött (6) azaz hat forintot vettem és a könyvradományok névsorába bejegyeztem: mint a „Szabadság“ által eddig gyűjtött k. adományt. Hasonlóképen vettem s bejegyeztem a dr. Netter Kálmán m. állatorvos úr által küldött (3) három forintot is. Melyért, valamint az előbbi összegért is a „Szabadság“ hasábjain mondok az inségesek nevében hálát és köszönetet. Görömböly, 1893. július 12. Énekes Gyula, lelkész. — Van tehát ma még szerkesztőségünk kezei között 19 forint készpénz és egy véka bab. Ez alkalommal azonban ismét felkérjük olvasó közönségünket, hogy a szükségben szenvedő vízkárosultak javára adakozzanak. Mi a kegyes adományokat azonnal elküldjük Énekes Gyula lelkész urnak. Csak azt nem tudjuk most, hogy a babot miként szállítsuk Görömbölyre? Jó volna, ha a községi előjáróság valakit beküldene érte.

Alvinczy Sándor tanár a „Francia társadalom“ szerzője sajtó alá rendezte „A francia nők“ című ismertető közleményű könyvét.

A Vasonkeő-váltók bünporében, mely egy hétig az egész országot izgatottságban tartotta, csütörtökön itél a budapesti kir. törvényszék. Eötvös Károly remek védő beszéde után az összes vádlottakat fölmentette. A közönség lázas érdeklődéssel kísérte a pör lefolyását; gyönyörködve nézte, mint küzdenek egymás ellen Eötvös és Polónyi? Izgatottan várta: ki lesz majd a győztes? Hát a győztes Eötvös Károly lett. De vajjon az lesz-e majd a párbaj után? Mert tudnivaló dolog, hogy Eötvös a tárgyalás folyamán oly sértő kifejezésekkel illette Polónyit, melyekért ez lovagias uton keres elégtételt.

Lesz-e kibékülés a függetlenségi pártban? Azután a szenvedélyeskedés után, a mely a Vasonkeő-féle per végeltárgyalása alatt Eötvös és Polónyi között támadt, minden érdeklődő joggal vethette fel azt a kérdést, hogy lesz és lehet-e ezek után a paktumból valami a függetlenségi párt két árnyalata, a körből kilépettek és benmaradtak közt. Erre nézve Eötvös Károly következőképp nyilatkozott: „A függetlenségi párt két árnyalata, a körben benmaradtak és kilépettek közt kibékülésről szó nincs, mert egymás iránti haragról sincs szó s egyáltalán itt személyes kérdés szóba sem jöhet. Itt paktumról van szó. Mi a föltételeket — melyeket Kosuth is helyeselt — a pártkörben maradtak elé terjesztjük s ha ezt azok elfogadják, akkor egyesülünk, ha nem — akkor járnai fogunk tovább is a magunk utján.“ — E tárgyban holnap, azaz vasárnap fognak a különvált párttörödékek intézkedni.

Al-kolera. Ipa cs Mihály gazd' uram több cseresznyét evett és több pálinkát ivott, mint a menyit gyomrának terjedelme megengedett. Nem is esoda, hogy megindult és baj lett s a járó-keelő közönség, mely látta az ő kinszenvedéseit, azt hitte, hogy itt a — kolera. Maga a polgármester is azt hitte és valaki — de nem lehet tudni, hogy kiesoda — megsürgönyözötte e kolera-est híre a budapesti bakteriológiai intézetnek. Be is szállították a kórházba Ipa cs uramat, ki jól kialudván magát, reggel már a többi társával együtt el is ment a dologba. Másnap ment aztán a sürgöny az éppen Budapestben időző polgármesterhez és a nevezett intézethez, hogy a kolera-est híre — hál' Istennek! — valótlan.

Szerencsétlenség. Gál János vasuti munkás fejére szerdán délután munka közben egy nehéz sulyu vasgömb ráesett és életveszélyesen megsebesítette.

Szenvedélyes tolvaj. Minden embernek vannak jó és rossz tulajdonai. Lakatos István, ki különben mesterségére nézve is lakatos, azon emberek közé tartozik, a kik rossz tulajdonokkal birnak. Bizonyítja ezt a szerdán tartott végtárgyalás, a melyen kiderült, hogy ő már három ízben lopás miatt 7 és fél évre volt elítélve, a negyedik lopás miatt a törvényszék 9 hónapra ítélte, a mely azonban most felebezés alatt van. Az elnök kérdi a vádlottól: „Miért lop, holott mindég rajtakapják?“ V.: „Nem tehetek róla, az már a véremben van: ha leiszom magamat, akkor lopok.“ Most legújabbán azzal van vádolva, hogy a Fő-utczáról Koos Istvánnétól este szalonát akart ellopni, a melyen azonban ismét rajta csípték. A törvényszék a megtartott végtárgyalás alkalmával vádlottat 2 évi fegyházra ítélte. — A vádlott az ítéletet először méltatlankodva fogadta, de midőn felvilágosította a bíróság, hogy ezen esetben ez a minimum, megnyugodott.

Szerafine kisasszony és a kis F. Emma között felmerült vitás ügy, melyről lapunk legközelebbi számában említést tettünk, békés uton elintéztetett.

Helyreigazítás. Közöltük, hogy Munka János nevére több váltót hamisított Rainer Sándor. A vizsgálat megkezdése előtt közöltük ezen hírt s 4000 frtról szóló váltóösszeget irtunk, a mit jelenleg hely-

reigazítunk, mert a vizsgálat során csupán 800 frtról szóló váltóösszeg tűnt ki. Ez nekünk is, de főleg Munka Jánosnak a legjobban esik.

Szülők figyelmébe. Egy VIII. osztályu ifju vállalkozik polgári és gymnásiumi tanulókat a pótvizsgára sikeresen előkészíteni, ki a tanítás terén már több éve sikerrel működik. Bővebb felvilágosítással a szerkesztőség szolgál.

Egy 14—15 éves fiu, ki legalább 2 vagy 3 gymnáziumi vagy polgári iskolát végzett, mint tanoncz felvétetik, ugyszintén egy 14—15 éves tanuló-leány alkalmazást nyerhet Wesselényi és König könyvnyomdájában.

Legujabb.

Lapunk zártakor vettük azt az elszomorító hírt, hogy **Miskolcz városára Wekerle Sándor pénzügyminiszter kimondta az általános házbéradót. Sem időnk, sem terünk nincs arra most, hogy ezzel az ügygyel bővebben foglalkozzunk; annyit azonban mégis ki kell jelenítenünk, hogy a miskolci háztulajdonosok most már örülhetnek! Eddig potom „házosztály adót“ fizettek a magok által birt lakásért, most azért is fognak majd fizetni bőven „házbér adót“, mintha csak az egész város bérbe volna kiadva. Igen, bérbe lesz kiadva, mely egyedül Wekerlének fog jövedelmet hajtani! Azok a háztulajdonosok, a kik a maguk által birt lakosztály után eddig p. o. 3 frt házosztály-adót fizettek, ezután ugyanazért a lakosztályért fizetni fognak körülbelül 60 frtot. Tessék ezt jól megérteni, azután tessék isteníteni a dicső Wekerle-kormányt! . . . Szinte képzeljük, hogy ez a hírünk mily általános megdöbbenést fog kelteni a házbirtokosok között. De hát hadd dühösködjének már egyszer ők is, ne mindig csak a szegény lakók fogják a levét meginni!**

KÖZGAZDASÁG.

Földmives gazdáink kulturája.

I.

Manapság a társadalom egyéb osztályai a legüdvösebb intézkedéseket teszik meg arra nézve, melylyel életrevalóságuk, a koreszmék megértési képessége s ezzel kapcsolatban az egyéni jólét elérésének vágyán tul az összjólét emelésében való törekvést igazolják. Így keletkeztek a különféle intézetek, bankok s egyesületek, melyek pénzügyi tekintetek szempontjából viszik a segítő szerepet a kitűzött cél elérhetéseért; így is ekkép osztja áldásos tevékenységének mozzanataival szét elöneyeit a különböző osztályok emberbaráti tendenciáit megvalósító sokféle jótékony egylet; ekkép alakulnak meg eminens számban manapság az olvasó-körök s kaszinók, hogy elég tetsessék a haladás, a munka elismerés s a humanizmus követelményeinek. Ugy a mágnás, mint a gentry, egyrészt a kereskedelmi, másrészt az iparos körök működésük keretébe beillesztettek olyan intézményeket, melyek a fent megjelölt célok elérésének egyedüli tárogatói s ez intézmények üdvös hatását lépennyomon van alkalmunk tapasztalni is; csak a földmives gazdák helyzete nem változott meg s maradt náluk minden a régiben, csak ők vannak arra kárthatva, hogy: „segíts magadon s az Isten is megsegít“, csak ők nélkülözik még mindig a vezető kéz irányítását, mely hivatva volna őket a haladás, a kultiváltság s humanizmus követelményeinek ki egyenlítő mezejére küldeni.

Pedig az a mindinkább nagyobb s nagyobb terfoglalás mostani sajátos gazdasági viszonyaink mellett a földmivelésnek a közoktatás fokozatos fejlesztésével eszközölt egyénileg is már fokozatosan fejlődő műveltségi állapota s azon viszás helyzet, mely az egyéb társadalmi osztályok különböző intenciókat megvalósító előnyeivel szemben a földmivesek jutottak az által, hogy nekik saját körükben s annak idején és helyén jótékonytárgyakat gyakorló a közművelődés áldásait terjesztő egyesületeik nin, csenek, mindinkább kívánatosá teszi, miszerint azoknak figyelme, a kik a közélet nyilvánulásainak előidézői, felhivassék ezen immár égető szükséglet képező s a korszellem követeléseinek megfelelő kérdések megoldására. E tényezőknél kell az áthidalást létesíteni egy agrikultur államban a társadalom minden osztálya között s kell igénybe vennie ehhez azon modern segélyforrásokat, melyek a modern társadalomnak összeolvastó s kifejtő erejét képezik s így természetesen e tényezők hivatottak arra, hogy közzgazdasági viszonyaik jelentősége mellett a földmivesek beillesztessenek a társadalmi és társas élet keretébe, melyből eddig részint helyzetüknek fi-

gyelemben nem vétele, részint pedig vezér-eszmék híja folytán excludálva voltak.

A magyar nép zömét, hamisítatlan fajjalleggel még mindig a földmivessé osztály képviseli és ha valamikor ezen zömnek segítségével lehetett elérni azon eredményeket, melyek történeti múltunkhoz vit zség és vagyonosság tekintetében kötvék. most, midőn e zöm általános viszonyaink hatása alatt folyton nagyobb helyet foglal el: nem szabad figyelmen kívül hagyni azon szempontokat sem, melyek a kis gazdák osztályának értelmi fejlesztésére ter- eszkedési képességével párhuzamban s culturalis életéreje vonatkoznak

E szempontok természetesen annyiféle alakban vázolják, a hány féle csak intézkedés igényel- tetik. Bizonyos tehát, hogy e rövid tanulmánynak nem lehet célja egészben kiterjeszkedni a hiányok felsorolására, ezek megszüntetését célzó valamennyi módozatokra, annyival kevésbé, mert felülmúl- na erőnk; a feladat a maga terjedelmessége miatt is csak egyedül azon viszonyokat óhajtja ismertetni, melyek között mozogván a mai földmivessé osztály, megkövetelik, hogy a terjeszkedés, a térfoglalás s a jelentőség arányához képest fokoztassék művel- ségi állapota, nagyra növekedhessék a fejlesztésnek a közoktatási rendhez már eddig is nyilvánult jó hatásaiban lerakott, bár még csak embryonalis csirája. szóval a földmivessé osztályt a mai modern társadalom keretében leendő beolvasztása céljából a közzgazda- sági szereplésnek megfelelőleg vezéregyéniségeink a kellő intézmények létesítése és megteremtésére fel- hívassanak.

Aratáskor. A sarló és kasza már megkezdte itt-ott a munkáját s ez rövid néhány nap alatt ki fog terjedni az országnak mező-gazdaságilag legfontosabb részeire is. Az aranykalászkok kévékké, a kévék ke- resztekkel felhalmozódnak, a melyeknek magját gyorsan kerítik zsákokba a cseplőgépek ezrei. A termés eredménye a főzikkékben: búzában, rozsban ál- talában véve nem lesz ugyan kitünő, de jobb lesz annál, mint a minőt az időváltozások után reméltünk.

Üzleti tudósítás.

Terményüzlet. (Frank Albert cég tudósítása.) A lefolyt héten a kedvező időjárás sokat használt a gabonafajok érésére, valamint a megkezdett aratásra, helyenkint váratlan jó eredmény mutatkozik, nagyobb- részt azonban a tavaszi tartós szárazság hatása tünik fel és a hét vége felé a kedvezőtlen aratási hírekre a tartós, naponkinti árcsökkenés csekély áremelke- désre változott át. Rozs és árpában a forgalom szinte kevés, az érdeklődés leginkább tengeri és zab iránt mutatkozik.

Mai helyi árak: buza 7.10—7.30 rozs 5.70—5.80 árpa 5.80—6, tengeri 5.60—5.80, zab 6.60—6.80, frt.

Lisztüzlet. (Frank Albert cég tudósítása.) A mai árak a következők:

0	1	2	3	4	5	6	7
14.10	13.40	12.80	12.20	11.60	11.20	11.10	9.50

Piaci árak. (Miskolcz, 1893. július hó 14.) Bab 6.—7, köleskása 12—14, lencse 18—20, borsó 15—16 frt. — 1 liter szesz 48—50, 1 kiló szalonna 68—72, 1 kiló marhahús 58—60, 1 kiló borjúhús 56—58 kr.

Nyilvános számadás és köszönet.

A vezetésem alatti ev. ref. iskola javára f. év július hó 8-án a görömbölyi Tapoiczán rendezett táncmulatság bevétele volt belépti díjakból: 130 frt, felülfizetésekből: 42 frt 10 kr., beküldött adomá- nyokból: 8 frt, a polgári dalos-egylettől 45 frt, ösz- szesen 225 frt 10 kr. A kiadás 195 frt 28 kr. Tiszta jövedelem az iskola javára 29 frt 82 kr.

Kik ezen mulatság alkalmával az előre nem számított sok kiadás dacára is a fenti jövedelmet kegyes felülfizetéseikkel elősegítették, a követke- zők: Idb. Braun P. 2 frt 80 krral, Karla B. és Májér J. 1 frt 80 krjával, Szarka D. és Balogh P. 1 frt 30 krjával, Neg. Szepessy Gy. és Szaflakóvszky J. 1.20 frttal, Gábor J. és Berecz J. 1 frtjával; Tóth L., Weisz J., Jezsovits M., Bendrin J., Kapisinszky K., Váradi J., Bátorfi F., Jánosfi J., Andrekovits B., Mathiász A., Tokay L., Kis L., Prahács J., Gomba Gy., Hajdu A., Fábri J., Goliás J., Rubliszky E. 80 krjával; Nagy B. 70 krral, Magyar J. 50 krral, Kormos A., Sarkady J., Idb. Ot- rokocsi D., Freund J., Micsik L., Micsik J., Demeter P.-né, Pongor L., Galambos J., Steinhübel L., ifj. Varga S., Fodor E., Gaál L. 30 krjával, Kovács J., Dudás J., Pittter Györgyné, Otrokocsi D., Magyar B., Sikorszky Gy., Törös L., Kiss L., Sáska D., Dienes L., Bodolay J., Bolnár L., nt. Nagy I., Csik D., Kovács K., Kőszeghy I., Soos K., Munka J., Kun B., Tervá- lik Gy., Kónya F., N. N., N. N., Vigyó J., Szalóky J., Pásztor L., Benedek J., N. N., Szabados Gy., Pásztor M., Kovács K., Viszlaj J., N. N., Sáfrán D., Bodon J., Dr. Szabó J., N. N., N. N., Gutneuer Gy., Mőzer Á., Serticz M., Vass L., Uhlis J., Vesselényi N., N. N., Trillhász L. 20 krjával.

A mulatságon meg nem jelent t. pártolók pedig, névszerint: Dr. Rác J., Varajti I., Bogdán I. 2—2

frt. Dr. Kürz J. és özv. Malatides M.-né 1—1 frt adománnyal növelték.

A szépen lefolyt mulatság ezen sikeréért a n. é. vendégek, az igen t. felülfizetők, a jelen nem volt adakozók, a polgári dalos-egylet s végül mindazon urak, a kik e mulatság rendezésénél bármivel és bármi uton járulni szívesek voltak, a nyilvánosság előtt fogadják hálás köszönetemet.

Miskolcz, 1893. július hó 13. án.

Filep József,
ev. ref. tanító.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

NYILTTÉR.)*

T. szülők figyelmébe!

Weisz Karolin a búzatéri kised ododa tulajdo- nosnője, főlhívja a nagyérdemű szülők becses figyel- mét, miszerint az esetleg **megbukott, javító vizsgáru**, avagy leánygyermeküknek **kézimunkára** való oktatását elfogadja.

Tisztelettel

Weisz Karolin,
okl. gyermekkertész.

Kitünő asztali bor

WASSERMANN JAKAB pinczejéből

kapható

HOCHMANN MIKSA

3—3 Fűszerkereskedőnél a Forgóhid sarkán.

1 liter asztali bor ... 40 kr.

1 liter כשר asztali bor 44 ..

Egy jó házból való 14 éves fiú
tanulóul felvétetik.

* E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Egy jó, magabíró

erős, egészséges gazdálkodó, kau- czióképes egyén kisebb földbirtokra ajánlja magát cselédfelügyelőnek, házmesternek, vagy kő- és kőszén- bányákhoz munkafelügyelőnek.

Bővebb értesítést ad lapunk kiadóhivatala.

Bérbeadó lakások.

MISKOLCZON, Széchenyi-utca 83. számú

Dálnoky házban a színház mellett,

folyó év augusztus hó 1-től

két kényelmes utcza lakás

az emeleten, melyhez **konyha, éléskamra és pincze** tartozik,

bérbe kiadó.

3—3 Értekezhetni

Harangi Menyhérttel.

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő

MISKOLCZ, Szeles-u. 119. sz.

Van szerencsém a n. é. építőmester és háztulajdonos uraknak úgy helyben, mint vidéken becses tudomásokra adni, hogy a helybeli Palakőbánya-társaság:

Engel Ignác és Társaival

sikerült oly megegyezésre jönnöm, hogy t. megrendelőimnek nagy előnyt nyújthatok a palák beszerzésénél és a **szállítással járó terhes kiadásoktól** megkímélhetem, mivel a társaság csakis egyedül velem kötött a palakőre árengedményt az el- adásnál. 19—20

Együttal van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy a minden tekintetben szolidnak ismert **Jelinek Péter pala- és cserépfedő-mester** úrnál több éven át mint munkavezető, az utóbbi években pedig mint üzlettárs működtem, miért is azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. megbízom igényeit minden tekintetben — szavatosság mellett, a leggyorsabban — szilárd, jó minőségű anyagok kiszolgálása, valamint jutányos árak számítása mellett kielégíthetem.

A n. é. közönség megbízását kéri

teljes tisztelettel

Pásztor Miklós

pala- és cserépfedő-mester.

WESSELÉNYI ÉS KÖNIG KÖNYVNYOMDAJA

MISKOLCZON, DEÁK-UTCA.

Ajánlják újonnan és a legszebb írás- fajokkal berendezett

→ könyvnyomdájukat ←

mindennemű e szakba vágó munkák el- készítésére.

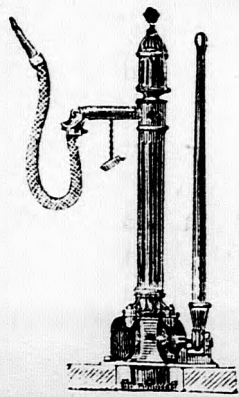
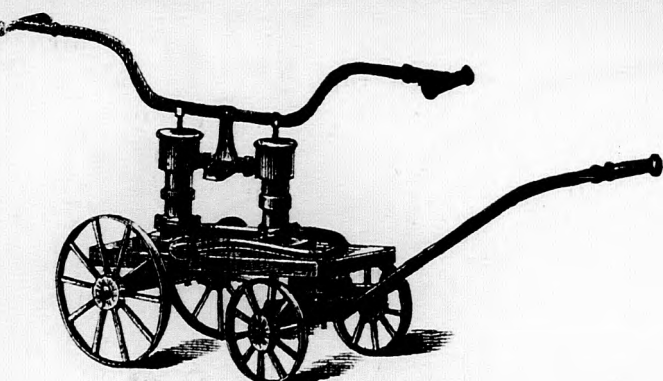
Különösen ajánlják angol írott betűi- ket, béli és lakadalmi meghívókra, eljegy- zési-, esküvői- és ajánló- (address)-kártyákra, körleveleket, névjegyek, számlák és levél- papírokra. — Írott betűik teljesen kizárják a drága litographiai munkákat. — Elvállal- nak továbbá mindennemű művek, folyó- iratok, iskolai értesítők, pénztári betét- könyvek, árjegyzékek, hivatalos táblázatok, étlapok, belépti- és czimjegyek, gyász- jelentések, falragaszok stb. nyomtatványok készítését, esinos kivitelben, előnyös árakon s minden tekintetben versenyeznek a fő- városi műintézetekkel.

„SZABADSÁG”

politikai, független párti lapnak

kiadóhivatala.

Hatóságilag engedélyezett falragasz-intézet.

Kútszivattyúkat,

egyedül készített,

egészen felszerelt kutakat,

gazdasági gépszerelevényeket,

szerszámokat, gépszij, gépolaj és olajozókat

nagy választékban, kedvező feltételek mellett, jutányos áron ajánl

BEDE LÁSZLÓ Miskolczon.

Ugyanitt egy jó házból való fiú tanulóul felvétetik.